

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/370/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212553
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613212553.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému: W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom v K. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 3.228,15 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/15/2014-49 zo dňa 17. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/15/2014-49 zo dňa 17. februára 2014 vo výroku, ktorým v zostávajúcej časti žalobu zamietol, ako aj o výroku o trovách konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 427,62 Eur, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania má za preukázané uzavretie Zmluvy o splátkovom úvere č. 0333837175 dňa 13. 03. 2008, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému úver, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v dohodnutých splátkach. Medzi účastníkmi konania rovnako nebolo sporné porušenie povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver riadne a včas, ako aj predčasné zosplatenie úveru (dňa 19. 02. 2013) z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným. V doplnení žaloby žalobca uviedol, že suma 427,62 Eur predstavuje zmluvné úroky, s ktorých zaplatením je žalovaný v omeškaní za obdobie do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Je nepochybné, že s poukazom na podstatu zmluvných úrokov (ako odplaty za poskytnutie úveru), ako aj ustálenú súdnu prax žalobcovi prislúchajú zmluvné úroky do splatnosti dlhu, v prejednávanej veci do predčasnej splatnosti úveru, ktorá nastala ku dňu 19. 02. 2013. Žalovaný nenamietal výšku uplatnenej sumy v hore uvedenej časti. Spornou nebola ani aktívna vecná legitímácia žalobcu, a to na základe postúpenia pohľadávky voči žalovanému z pôvodného veriteľa SLSP na žalobcu. S poukazom na uvedené preto prvostupňový súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 427,62 Eur. Pokiaľ sa týka zvyšku žalobcom uplatneného nároku z titulu uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere okresný súd konštatoval, že v časti o zaplatenie sumy 2.752,69 Eur, ako aj v časti o zaplatenie poplatkov za správu úveru 47,84 Eur žalobca neuviedol v žalobe skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, ktoré by umožňovali preskúmať rozsah uplatneného nároku v danej časti. Je síce nesporné, že žalobcovi prislúcha istina úveru, t.j. poskytnuté peňažné prostriedky v rozsahu, v ktorom neboli žalovanou zaplatené žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi. Žalobca však ani na výzvu súdu neuviedol, aká bola výška neuhradenej istiny úveru v čase zosplatenia. V žalobe tak absentovali skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, bez ktorých nie je možné posúdiť rozsah uplatneného nároku. V danom prípade žalobca nerozlišil ani to nevyplývalo z obsahu

spisu, aká čiastka zo sumy 2.752,69 Eur predstavuje len neuhradenú istinu úveru ku dňu predčasnej splatnosti úveru. Žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia ani v časti zaplattenia poplatku za správu úveru v sume 47,84 Eur, keďže neuviedol, na ktoré konkrétne obdobie sa uvedený poplatok vzťahuje. Okresný súd zdôraznil, že je procesne neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. Uvedená skutočnosť by v konečnom dôsledku znamenala, že povinnosť účastníka tvrdiť skutočností by bola nahradená vyčítaním uvedených skutočností z listinných dôkazov zo strany súdu. Ani samotná skutočnosť, že žalovaný nerozporoval výšku žalovanej sumy, nemohla zbaviť žalobcu povinnosti tvrdenia rozhodujúcich skutočností a riadneho a nezameniteľného skutkového vymedzenia nároku, ktorý zaťažoval žalobcu. Žalovaný sa nemohol relevantne vyjadriť ku špecifikácii žalovanej sumy ani ku skutočnosti, aká je suma nevrátenej istiny úveru ku dňu zosplatenia úveru. V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd tiež uviedol, že s poukazom na rozhodovaciu činnosť súdov už po zosplatení úveru veriteľovi neprislúchajú zmluvné úroky, ale iba úroky z omeškania. V tejto súvislosti poukázal na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. keď konštatoval, že žalovaný mal v prejednávanej veci prevažný úspech, avšak trovy konania si neuplatnil.

Proti vyššie uvedenému rozsudku čo do výroku, ktorým súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol, ako aj čo do výroku o trovách konania podal žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel; alternatívne ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že nedostatočne zistil skutkový stav, vec nesprávne právne posúdil, resp. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V bližších podrobnostiach odvolateľ uviedol, že svoj nárok čo do právneho dôvodu aj výšky riadne špecifikoval. Uplatnená pohľadávka predstavuje nesplatenú časť úveru poskytnutého žalovanému právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. vo výške 2.752,69 Eur. Táto výška vyplýva z konečného zostatku stavu úveru v žalobcom predloženom podrobnom položkovitom výpise z úverového účtu s popisom všetkých transakcií na úverovom účte, vývojom pohľadávky a konečným stavom úverovej pohľadávky. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že uplatnená pohľadávka pozostáva zo zostatku nesplatennej časti úveru vo výške 2.752,69 Eur, nezaplattených riadnych úrokov z úveru vo výške 427,62 Eur a nezaplattených poplatkov za správu úveru v sume 47,84 Eur. Za účelom preukázania svojho nároku predložil žalobca súdu listinné dôkazy, a to kompletný výpis obrátov na úverovej zmluve s popisom všetkých úverových transakcií. Zo žalobcom predloženého podrobného položkovitého výpisu obrátov na úverovej zmluve je preukázaný kompletný historický vývoj žalovanej pohľadávky, pričom je z neho preukázané, že ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t.j. k 19. 02. 2013 (položka pod. č. 76 výpisu z úverového účtu s označením zosplatenie úveru) vykazoval stav úverového účtu zostatok nezaplattennej pohľadávky vo výške zostatku úveru 2.752,69 Eur. Rozpis uplatnených nesplatených riadnych úrokov úveru v sume 427,62 Eur vyčíslených na základe ročnej úrokovej sadzby 11,75 % ročne do termínu konečnej splatnosti úveru sa nachádza taktiež v predloženom výpise obrátov s označením „splátka úveru - riadny úrok“. Žalobca svoj nárok riadne a podrobne špecifikoval podaním zo dňa 02. 01. 2014, v ktorom sa vyjadril k právnemu dôvodu aj výške pohľadávky, zároveň doložil do súdneho spisu listinné dôkazy preukazujúce ním uplatnený nárok. Navyše, žalobcom uplatnená pohľadávka v tomto súdnom konaní je pôvodne pohľadávkou banky a je vypočítaná schváleným bankovým systémom, ktorého výstup predstavuje práve žalobcom predložený výpis a špecifikácia pohľadávky. Výpočet výšky žalovanej pohľadávky je výstupom z bankového informačného systému, ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska, na základe čoho je zabezpečená dôveryhodnosť a nezameniteľnosť údajov v ňom uvedených. Výšku dlžnej pohľadávky bol právny predchodca žalobcu ako banka povinný evidovať podľa § 39 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách práve v uvedenom výpise v tzv. bankovej knihe, ktorá je v bankovej praxi považovaná za verejnú listinu.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Za nesprávny považuje odvolací súd právny záver okresného súdu, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť tvrdenia, keď neuviedol skutkové tvrdenia umožňujúce preskúmať rozsah uplatneného nároku. Tento záver nie je správny a mal za následok nesprávne rozhodnutie veci.

Z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania okresným súdom vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 13. 03. 2008 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0333837175, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 100.000,00 Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 1.181,00 Sk v počte splátok 80, vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 04. 2008 a konečná splatnosť úveru na 20. 11. 2014. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 17,73 %, celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené sumou 63.717,90 Sk. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 11,75 % ročne, za správu úveru bol dohodnutý poplatok vo výške 60,00 Sk mesačne. Vzhľadom na trvajúce omeškanie žalovaného s platením zmluvne dohodnutých splátok istiny a úrokov úveru právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20. 02. 2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru v súlade s ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplata celkovo sumy 3.385,60 Eur pozostávajúcej z istiny nesplatennej časti úveru v sume 2.752,69 Eur, nesplatených úrokov a poplatkov za správu úveru v sume 632,91 Eur. Na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení žalobca pripojil k podanej žalobe viaceré listinné dôkazy, či už Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 13. 03. 2008, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, oznámenie o postúpení pohľadávky. Na výzvu súdu ohľadom doplnenia žaloby žalobca predložil kompletnú podrobnú platobnú históriu splácania úveru, pričom časť žalovanej sumy, ktorá bola okresným súdom zamietnutá, označil ako neuhradenú časť istiny úveru. Navyše žalobca vo svojom podaní zo dňa 02. 01. 2014 uviedol, že žalovaný po dátume splatnosti úveru úročenej v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nezaplatil ani len časť svojho dlhu z titulu nesplateného úveru na účet žalobcu, resp. právneho predchodcu žalobcu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, skutkové zistenie okresného súdu, že žalobca neuviedol v žalobe skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, nie je správne. Žalobca predložil súdu viaceré listinné dôkazy, ktorými skutočnosti ním tvrdené preukazoval.

Nemožno súhlasiť ani s konštatovaním, že žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. Žalobca či už v podanej žalobe, resp. v jej následnom doplnení na základe výzvy súdu poskytol podľa názoru odvolacieho súdu všetky významné skutkové tvrdenia pre posúdenie jeho nároku.

Podľa § 101 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1, 3 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 122 od. 1 O. s. p., súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa § 125 O. s. p., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 129 ods. 1 O. s. p., dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Vychádzajúc z procesných podmienok uvedených v ust. § 101 ods. 2, § 79 ods. 1, § 120 ods. 1 a nasl. O. s. p. dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Pokiaľ sa aj veriteľ domáha splnenia dlhu, je na ňom, aby preukázal vznik splatnej pohľadávky voči dlžníkovi; pokiaľ bolo preukázané, že takáto pohľadávka skutočne vznikla, môže sa dlžník brániť tvrdením, že táto pohľadávka už zanikla.

V preskúmvanej veci žalobca podľa názoru odvolacieho súdu preukázal viacerými predloženými listinnými dôkazmi, že zmluvný vzťah o poskytnutí splátkového úveru medzi ním a žalovaným vznikol. Na uvedenej skutočnosti nič nemení to, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril a žalobca sa na pojednávanie nedostavil.

Podľa § 153 ods. 1 O. s. p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnom konštatovaní o absencii skutkových tvrdení zo strany žalobcu. Keďže okresný súd zistené skutkové okolnosti vyhodnotil v rozpore s podmienkami uvedenými v § 132 O. s. p., krajský súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní prvostupňový súd opätovne vykoná dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením s predloženými listinnými dôkazmi spôsobom uvedeným v § 129 ods. 1 O. s. p., opätovne posúdi dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku z hľadiska jeho dôkaznej povinnosti a v nadväznosti na uvedené potom podľa noriem spotrebiteľského práva.

V novom rozhodnutí o veci prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne o náhrade trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Vo zvyšnej časti (v ktorej okresný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 427,62 Eur, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku) zostáva rozhodnutie okresného súdu nedotknuté, keďže nebolo napadnuté odvolaním.

Toto rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.